

ΠΟΙΗΣΙΣ Χρόνος 10-11η

ΜΑΝΤΙΚΑΣ-ΣΥΛΛΑΣ 1944

Με πόση χάρα στη ψυχή
δεχτήκαμε χθές τὰ παιδιὰ μας
μ' ὀλόαγνη ἀγάπης φωνή
τῆ νίκη τους, ἄκρη ὡς ἄκρη
ὕμνήσαμε—ἀγγέλων κραυγή!
Μὰ λύπη ἐπληρώθ' ἡ καρδιά
[μας

. σὰν εἶδαμε κεῖ
νὰ λείπουν δυὸ «ἄσοι» τρανοὶ
ὁ Μάντικας κι' ἄλλος ὁ Σύλλας
Καὶ μόνο ἐσιγάθ' ἡ πνοὴ
τῆς θλίψης καὶ τῆς ἀθυμίας
σὰν εἶπαν: Θὰ ῥθοῦνε κι' αὐτοί!
Θὰ φέρουν στεφάνια καὶ δά-
[φνες

καὶ πάλι τρανοὶ νικητές!
Τοῦ Στάδιου τῆς Ἰταλίας

ΣΠ. ΚΕΣΙΣΟΓΛΟΥ